

ဇွဲဒိုးဝက်
(ဟံသာဝတီမြေ)

ညွှန်နက်မှာ ဖြတ်မလျှောက်သင့်သော

တံတား

ညနက်မှ ဖြက်မလျှောက် သင့်သော တံတား

စစ်တောင်းမြစ်နဲ့ မြို့ကိုဆက်သွယ်တဲ့ လမ်းတစ်လျှောက်မှာ တံတား
ငယ်လေးတွေ အများ အပြား ရှိတယ်ဗျ။

တံတားတိုင်း ကလည်း သရဲခြောက်တယ်ဗျ။ အဲဒီထဲကမှ ကျွန်တော်
နေတဲ့ ရွာနဲ့ အနီးဆုံး တံတားနှစ်ခု ရှိတယ်။

တစ်ခုက ကျွန်တော်တို့ ရွာ ချောင်းတံတား နောက်တစ်ခုက မဂျမ်း
ရိုး တံတား အခု ပြောပြမှာ က မဂျမ်းရိုး တံတားကိုပါ။ လွန်လေခဲ့သော
၁၀နှစ်ခန့်က အရှေ့ဘက် ရွာတစ်ရွာမှာ လှူရီဆိုတဲ့ အမျိုးသမီး တစ်
ယောက် ညနက်အချိန်မှ ဗိုက်ကနာလာတယ်။

"ယောက်ျားယောက်ျား ထပါအုန်း ဒီမှာ ဗိုက်က တအားနာလာလို့
မွေးချင်ပြီနဲ့ တူတယ်"

"အားကျွတ် ကျွတ်ကျွတ်"

ယောက်ျားဖြစ်သူလည်း သူ့ရဲ့ မိန်းမညည်းညူ နေသံကြောင့် ခြေမ
ကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေတယ်။

"ဘာတွေ လုပ်နေတာလဲတော် ဒေါ်စိန်တင် သွားခေါ်လေ ဒီမှာ နာလို့
သေတော့မယ်"

ဒီလို ပြောလိုက်မှ ယောက်ျား ဖြစ်သူလည်း လက်သည် ဒေါ်စိန်တင်
ကို သတိရပြီး ရွာလယ်ပိုင်းကို အောက်လင်း မီးတစ်လက် လက်ကဆွဲ
လို့ အပြေးတစ်ပိုင်း ထွက်လာခဲ့တယ်။

"အရီးလေးစိန်တင် အရီးလေးစိန်တင်"

"ဟဲ့ဘယ်သူလဲ ခြံရှေ့ကအော်ခေါ်နေတာ"

"ကျွန်တော် မြဒင်ပါ လှရီယောက်ျား အခု လှရီ ဗိုက်တအားနာ နေ
လို့ အဲဒါ အရီးလေးကို လာခေါ်တာ"

"အေးအေး ခဏစောင့်" မြဒင်ရဲ့ အော်ပြောသံကြောင့် ဘေးက အိမ်
တွေလည်း နိုး လာပြီး မြဒင်နဲ့ လှရီတို့ အိမ်ကို လိုက်လာကြတယ်။

"ဟဲ့ မြဒင် နည်းနည်းအရှိန် လျှော့ပါအုန်းဟယ် ငါနင့်နောက်က
အပြေးလိုက်တာတောင် မမီတော့ဘူး"

"ဟု ကံကဲ့ ကျုပ်စိတ်လော နေလို့ ပါဗျ"

"အားကျွတ် ကျွတ်"

"ရောက်ပြီ မိန်းမရေ ဒီမှာ အရီးလေး ပါ လာပြီ"

ပြောရင်း အိမ်ပေါ်ကို ပြေးတက်ဖို့ လုပ်လိုက်ချိန်

"ဟဲ့ဟဲ့ ဒါကဘယ်တုန်း"

"ကျုပ်မိန်းမစီကိုလေ"

"ဟဲ့ဒါက နင်တို့ ယောက်ျားတွေ အလုပ် မဟုတ်ဘူး အိမ်အောက်မှာ
နေခဲ့" ဒီတော့မှ မြဒင် အိမ်ပေါ်ကို တက်ဖို့ လှမ်းနေတဲ့ ခြေလှမ်းတွေ ရပ်
တန့်ပြီး အရီးစိန်တင်ကို ဖယ်ပေးလိုက်တယ်။

အိမ်ပေါ်ကို အရီးစိန်တင်နဲ့ အတူ အမျိုးသမီး လေးယောက် လိုက်

သွားတယ်။

နာရီဝက်လောက် ကြာတော့ အမျိုးသမီး တစ်ဦး အိမ်အောက် ဆင်းလာတာ တွေ့တော့ မြဲဒင် အပြေးသွားပြီး "ကျုပ်မိန်းမ မွေးပြီလားဗျာလေးမွေးလဲ ကျုပ်နဲ့ ကော တူလားဗျ"

"မမွေးသေးဘူးဟဲ့ အရီးစိန်တင်က သူမွေးပေးလို့ မရဘူးတဲ့ ကလေးက ကန့်လန့် ဖြစ်နေတယ်တဲ့ အဲဒါမြို့ကို ပို့ရမယ်တဲ့ နင်တို့ အထမ်းစင်လုပ်ဖို့ လာပြောတာ" (အဲဒီ အချိန်တုန်းက ကားတို့ သုံးဘီးဆိုင်ကယ် တို့က ကျွန်တော်တို့ ဘက်မှာ ခေတ်မစားသေးဘူး။ ဒီတော့ ကျန်းမာရေး မကောင်းဖြစ်ရင် အရှည်ငါးပေ လောက်ရှိတဲ့ လက်မောင်းလုံးလောက် ရှိတဲ့ ဝါးကျစ်ကို တံပိုးလုပ်ပြီး စောင်ရဲ့ အဖျားနှစ်ဖက်ကို ကြိုးနဲ့ ခိုင်အောင် ချိပြီးရင် ဝါးလုံးနဲ့ ကပ်တုပ်ပြီး ပုခက်ပုံစံ ပြုလုပ်ကာ ရှေ့တစ်ယောက် နောက်တစ်ယောက် ထမ်းကတာဗျ)